

עמירם יהודה/ תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי ביאסינה בקרפטרוס בצ'אכיה בשנת 1929.

רוב תושבי העירה היו יהודים שבאו מפולין הקהילה הייתה ברובה דתית. חייתי ביאסינה עד גיל 10 שהתחילו רדיפות היהודים. היהודים גורשו בשנת 1939 היינו משפחה הורים ו 5 ילדים כשהסכנה התקרבה אמא אספה 3 מילדיה ועוד ילד יהודי זר ונסענו לבודפשט התקבלנו לבית היתומים אני ושתיים מאחיותיי.

אבא היה במחנה עבודה. שני ילדים נשארו בבית אחד נפטר.

אמא חזרה הביתה ונשלחה עם אחי וסבתי העיוורת לאושוויץ.

היחס ליהודים היה בשלב זה סביר אך לאט לאט הם פוטרו מעבודתם. שני בתי היתומים אוחדו, דודתי ברחה מביתה והגיעה אליי לבית היתומים. הובלתי אותה לבית בו היא הייתה בבית של גויים כשנתיים. התחברנו לתנועה הציונית גורדוניה מכבי הצעיר. אחרי המלחמה נסענו לוינה וכשנתיים נסענו בתוך גרמניה לכל מיני מקומות עד ששוכנו בתוך מלון בו שהינו שנה. למדנו במלון בבית ספר. היינו בקבוצות ואני עליתי עם בני כ- 15 וצעירים יותר עליתי לארץ באונייה ארגנטינה כחוק. עם תעודות מזויפות חלק מהקבוצה שלנו היו על האקסודוס הגעתי לרעננה הצטרפתי לאחותי בקיבוץ מצופה. אחרי כשנה עברתי למושב ירקונה ליד רמתיים שם היו לי מכרים התגייסתי לצבא ליחידת תרבות במחנה מרקוס בחיפה.

עברתי שם סמינר מקוצר למורים אחר כך הייתי כ – 30 שנה מורה לתנ"ך ועברית. גרתי בחיפה, ברמתיים, בעכו ובצפת. נסעתי בשליחות לברזיל ומקסיקו. עבדתי כ- 11 שנה. סיימתי לימודים.

כל השנים אני מצייר וחבר באגודת הציירים קיימתי כבר הרבה תערוכות. יש לי שני ילדים. אביטל גרה בירושלים ממנה יש לי 3 נכדים ולביא גר ליד גדרה, ממנו יש לי 3 נכדים והוא טייס באל- על .

אשתי נפטרה לפני 15 שנה וכיום יש לי חברה.